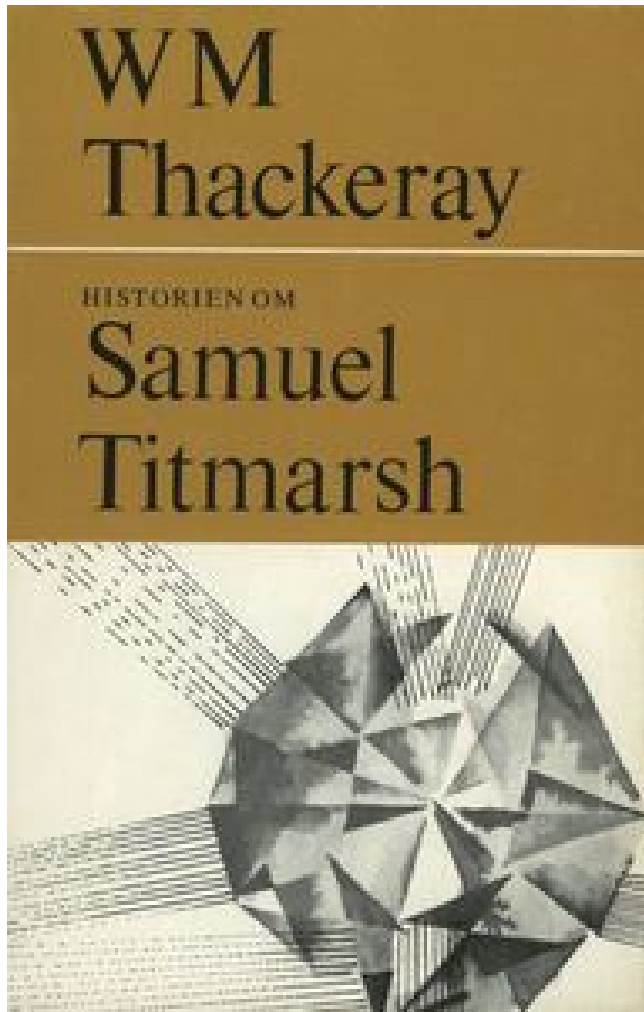

**Historien om Samuel Titmarsh : och den stora Hoggartydiamanten PDF E-bok
ladda ner**

Författare: William Makepeace Thackeray.

LADDA NER

LÄSA

Annan Information

Detta arrangemang medger att en del av insatsarnas belastning bärs av den främre fria ändpapperet, vilket reducerar den på sömnaden genom den inre marginalen. Inte bara visar dessa dokument en hittills oidentifierad upplaga av boken, men att kombinera informationen från posterna med analytisk granskning av flera kopior av böckerna själva avslöjar

processerna för uppsättning, stereotypning, uppläggning, presskörningar, bindningar och försäljning av boken. Det verkade som pp. 327 - 451 av *Miscellanies*, vol 4, och separat i pappersförpackningar som *The History of Samuel Titmarsh* och *The Great Hoggarty Diamond*. Anledningen till denna uppenbarligen ineffektiva operationen förblir något av ett mysterium. Sammansättningen för den andra upplagan var billigare eftersom de preliminära tolv sidorna och en samling text sparades från första utgåvan för återanvändning och eftersom linjäråterställning var troligen billigare än typuppsättning från magasinversionen. Det följer att minst 700 exemplar behöll 1849 titelsidan. Smith, äldste avskedade inte alltid Bradbury och Evans graverade titelsidor när de återförde böckerna. Zebulon Vance var guvernör i North Carolina, 1862-65 och 1876-79. Detta skulle ha nackdelen med att fördubbla pressverket (dvs lika mycket pressverk för en samling som var nödvändigt för ett ark med två sammankomster på annat håll). 38 Den mest sannolika möjligheten är att förberedelser infördes som två halvskivor av 16mo för utskrift med arbets-och-svängmetoden. Varianterna mellan första, andra och fjärde utgåvorna av den andra upplagan har ingen betydelse för sig. Bilaga D, tabell 1, punkt 55.9), men för det mesta var vårdslöshet den uppenbara orsaken, annars vet vi att om en linje inte matchade kunde texten lätt återföras till rätt linje som slutar inom en linje eller två.

Huvudskälet till det var i detta fall troligen att säkerställa att återställningsamlingen M skulle passa in i den bevarade inställningen för sammankoppling N. Bowers, Fredson. Principer för bibliografisk beskrivning. Månad för publicering är förutspådd i katalogen om en utställning av verk av William Makepeace Thackeray, punkt 36. Efter den första tryckningen av 2000 kopior av typ den 17 februari 1849 gjordes stereotypa plattor men förblev lediga även efter att Smith, Elder och Company förvärvade dem i det allmänna köpet av Thackerays upphovsrätter 1865. År 1857 när nästa utskriftsordning för titlar gick in, hade beståndet minskat med cirka 400 till 1300 exemplar. Linje för rad återställning av nya utgåvor är inte ovanligt.

Det finns inget tecken på att papper av olika storlek har använts. Vid åtminstone ett tillfälle varierade en textvariant skillnaden mellan linjepausen (se. Den metoden användes tio år senare av Bradbury och Evans (med elektrotyper) för wrappersna av *Virginians*. I vilket fall som helst är den nya titelsidan konjugerad med A6 (sid. Ett särskilt tack tack vare fru Lillian Tonkin i Library Company för hennes samarbete. Fig. 5. W. M. Thackerays *Samuel Titmarshs Historia*. Barnes, James J. Frihandel i böcker: En studie av London Book Trade sedan 1800. Kanske sågs det som önskvärt för bindande ändamål att få de två återstående konjugatbladen i samlingen bredvid varandra i stället för att separeras av de två tippade plattorna, den nya titelsidan och det (nu lösa) bladet 5. I januari 1852 när den första utskriftsordern för 1000 kopior av titelsidan gick in, fanns det drygt 1700 exemplar av boken i lager.

Men andra fördelar har hörsel: Återställning av linjen för linjen innebär att ordfördelningar och linjebeskrivningsproblem redan är utarbetade. Inga textändringar krävdes eller genomfördes i blad 6. (För övriga ändringar, se bilaga D, tabell 2). Anesko, Michael. *Friktion på marknaden: Henry James och Författarskapet*. Nyckeln till problemet, som med den första upplagan, är att enligt bokföringen var antalet pappersark som krävdes för 2000-copy pressrunen tjugosex. Boken själv mäter ca 17,7 med 12,4 cm per blad, och varje super royal sheet skulle göra sexton bokblad.

Den första engelska utgåvan av *Samuel Titmarsh* fanns då i en enda tryckning på 2000 kopior. Fig. 1 (vänster) W. M. Thackerays *Samuel Titmarshs Historia*. Men Smith, äldste frågan upprepade uppenbarligen formuläret vid 1852-frågan (se figur 8). Medan det är troligt att

1857-titlarna såldes före Smith köpte äldste lagret och rättigheterna 1865, det skulle ha varit några av de 1852 titlarna kvar vid tiden. Man skulle anta att de 400 udda kopiorna borde 1852, snarare än den gamla 1849 titelsidan. Enligt förlagets register trycktes 2000 kopior av *The History of Samuel Titmarsh* den 27 januari 1849. Senast den 23 juni 1865 hade över 260 fler kopior sålts, utan tvekan tappat ut alla bestånd av 1857 titlar. Inga textändringar gjordes i återställande blad sex. Fig. 2. (mitten) W. M. Thackeray Samuel Titmarshs historia. Medan utgivarens register tyder på att nummer 2 exempelvis skrivits ut sex gånger mellan 1848 och 1866 har endast tre intryck av boken som helhet utmärkts. Med inga kända kopior av 1857-återupplåtelsen och endast en kopia av Smith, åldrade äldste, men antagligen 1872 återutgå, är det omöjligt att göra allmänna uttalanden om det formulär som preliminärerna tog i dessa frågor. Jag använde en kopia av kopian i Mitchell Memorial Library (Mississippi State University) för att jämföra kopior vid University of North Carolina, University of South Carolina, Duke University, Princeton University och Berg Collection, NYPL.

Paston, George. På John Murray: *Records of a Literary Circle, 1843-1892*. De förändringar som infördes i 1872-preliminerna redovisas i bilaga D, tabell 3. Van Duzer, Henry S. *A Thackeray Library*. 1919; rpt. New York: Kennikat Press, 1965. Jag vet inte i vilken utsträckning det var normalt i ett tryckeri för att tillåta slöseri med fyra sidor per samling, men det är möjligt att dessa avstängda löv användes för reklam eller för något annat syfte som inte var kopplade till Samuel Titmarshs historia 37. Om man ska få 2000 kopior av en bok som har tolv sammankomster med åtta bladen, var och en en preliminär samling av sex löv från tjugosex pappersark, måste man få två samlingar från varje pappersark. Det är tur att analytisk bibliografi inte behöver rättfärdiga sig genom sin användbarhet för textkritik, för föregående diskussion vida överstiger vad denna disciplin och varianter mellan den första och den andra upplagan är av ringa text betydelse - om den intet ont anande redaktör skulle arbeta på British Library eller Library Company of Philadelphia, som bara har andra utgåendet, ser väldigt ut som den första. Gettmann, Royal A. *En viktorsansk utgivare: En studie av Bentleypapper*. Undersökning av textvarianterna leder till att man misstänker att även om det finns några nya läsningar som är överlägsna och vilken man skulle vilja se behållas i en ny utgåva, är ingen av ändringarna emellertid autentiska. Det kan emellertid inte vara känt om detta var orsaken till den följda proceduren. Den andra upplagan, eftersom den inte sålde lika bra som den första, har en mer varierad publikationshistoria. Att förberedelserna infördes i åtton, även om endast en halvbladsamling var bunden till boken är mycket sannolik.

Och en halvbladsamling kunde lättas genom att skriva ut en okavo och avlägsna den yttre vikten än genom att skriva ut quartos och folios för att vara förenade eller till och med 12mos att separeras och delarna förenas. Den andra av dessa två engelska utgåvor, som inte säljs bra, omfördes med en ny titelsida och lite förändrade förberedelser av Bradbury och Evans år 1852 (se fig 4) och sedan igen 1857 och slutligen av Smith, äldste och Company 1872 (se fig 5). Under antagandet att papperet för första utgåvorna var av samma storlek som för resten av boken skulle ett möjligt förfarande ha varit att skära två remar i halv och skriva ut de resulterande 2000 arken i en oktavo-uppläggning. Detta är en sexbladig samling med den graverade frontispisen och graverad titel införd efter det första bladet. Bradbury, Henry. Utskrift: *Daggry, Dag och Öde*. Men Bradbury och Evans publicerade två reissues före Smith, äldste kom in i bilden.

En utskriftsorder för 200 titlar kom i oktober 1857. I har inte sett några kopior för att bestämma omfattningen av förändringen, men förmodligen bär de 1857-datum. McKerrow, s. 194-95 noterade, för en tidigare period, en motvilja bland skrivare för tomma blad.

McKerrow, Ronald B. En introduktion till bibliografi. Collins, A. S. Lettes yrke: En studie av författarnas förhållanden till beskyddare, utgivare och offentliga, 1780-1832. Från den sjunde upplagan av Encyclopaedia Britannica. Av de fyra uppsättningarna av delar med några ark utskrivna från plattor är två i det brittiska biblioteket; en i Cooper Library, University of South Carolina; och den fjärde är i min egen samling. Som det var fallet med Vanity Fair, har den totala produktionsbilden betydelse för textanalys och ger inblick i utgivarnas påverkan på bokmarknaden samt på bokmarknadens inflytande på utgivare. De uppenbara slutsatserna är att stereotypa plattor inte gjordes för den första engelska upplagan, att de flesta av typen omfördelades innan ett behov av den andra upplagan var erkänd, och den typen var tvungen att rekonstrueras för den andra upplagan endast tjugofem dagar efter utskrift av första upplagan. Enligt Smith skrev äldste, mellan augusti 1865 och januari 1872, att företaget utgav drygt 200 kopior med hjälp av Bradbury och Evans titelsidor. De flesta avvikelser från exakt linje-för-linje-återställning försökte förbättra utseendet på särskilt trånga eller snäva linjer.

De enda exemplar som jag har sett, av Smiths, äldste reseserier av den första upplagan av Pendennis och The Newcomes i 1866, har båda nya Smith, äldre titelsidor, men behåller de graverade städerna som visar Bradbury och Evans avtryck. Hansard, T.C. Avhandlingar om tryckning och grundstämpel. Det finns inte heller anledning att tro att stående typ och en stereotyp kopia infördes för att skapa ett enda ark med två kopior. Skillnader kan härröra från försök att lossa en rätt linje; nästan lika ofta skapades dock nya snäva linjer för att få linjerna tillbaka till de riktiga slutet. Ingen av förändringarna överensstämmer med normal kompositorisk och redaktionell manipulering. Ingången visar att de tolv sammankomsterna i bokens text trycktes på super royal pappersark (måter ca 80 med 50 cm). Det fjärde numret av Smith, äldste 1872 upprepar detta arrangemang, förutom att den enda kopia jag har sett utelämnar vignettiteln. Dessa siffror är från Bradbury och Evans Ledgers hålls på Punch Office.

Smith, äldste konton på lager mottagna, hålls hos John Murray, Publishers, registrerar kvittot på 1 039 exemplar - 1 020 i fråga och 19 bundna. Det verkar också tyda på att varje samling trycktes separat på 16mo ark, varje ark som producerar två kopior av samma samling. Emellertid föreslår Thackerays brev av den 11 aug 1849 till Tauchnitz att de Miscellanies som skulle innehålla berättelsen ännu inte publicerades (Verlag Bernhard Tauchnitz, s. 122). Arken för båda formaten skrivs ut från samma inställning av typ, men deras pagination och signering skiljer sig åt. Thackeray skrev Samuel Titmarshs historia i januari och februari 1841. Först, även om det finns textvarianter vid varje återställningssamling, visas inga förändringar i förberedelserna eller i signatur N. Detta gav totalt 14.849 nummer, som var bundna till 613 kopior av romanen, vilket lämnade endast 111 numrerar efter att ha också sålt 26 lösa nummer. Därför hänvisas till sex ark, eftersom sex ark som löper genom pressen i 16mo-införandet skulle producera tolv oktavoblatter eller samlingar för boken när de skäras ordentligt.